

זוהר שיר השירים

הזה, כאשר בא זה היום נתתקן אפריון הזה בכמה רוחות בכמה נשמות עלמות יפות מראה, אלו הראויות לשבת בהיכל המלך, אף כך נתתקנו בהתיפות כל שאר ימים הראשונים, והתקנים בהשתוקקות אחת ברצון ובשמחה, תיקון שלמעלה ושלמטה, בכך נתקדש אפריון הזה בקדושה עליונה ונתעטר בעטרותיו, עד שנתעלה בהתעלות של עטרת מנוחה, ונקרא בשם העליון שם הקדוש שהוא שבת, מנוחת הכל תשוקת הכל דקות הכל, שלמעלה ושלמטה כאחד, בכך כתוב אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, ואמר רבי שמעון מי שזוכה באפריון הזה זוכה בכל, זוכה לשבת במנוחת הצל של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר "בְּצֵלוֹ הַמִּדְּתִי וַיִּשְׁבְּתִי". (זוהר חלק ב-קכז).

השבת נקרא כל והסיבה לזה

ובוא וראה זה השבת כל נקרא, לפי שהחמשים שערים בו נפתחים ונתעורר [קמ"ד] וכאשר כל הזה מעורר להכלה, אז אם העליונה מלכשת לו גבורות עליונות [קמ"ה] ונתעורר רחמים בעולמות, ותיקון העליון נתתקן באפריון הזה, ועל כן כתוב "אֶפְרַיִם עָשָׂה לֹא הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה", זהו תיקונו של

וזה עשה תשמיש באותו אפריון והוציא מין למינו, מין להרבה פעולות, מין הראוי לו, וכל דשאים ועשבים ועצים בכמה כחות, וצורתו נשארה שם, ואפריון הזה הוציא מין כדמיון הזה ממש, וזה הוא יום השלישי שנכלל משני הצדדים מאותן עצי הלבנון: סדר הרביעי שנמשך והאיר אור השמש להאיר לאפריון הזה תוך החשכות שלו [קמ"א] נכנס בו להאיר, ולא עשה בו תשמיש עד יום החמישי, שאז הוציא זה האפריון לאותו אור השמש שנכנס בו ביום הרביעי, והוציא זה האפריון כדמיון הזה ממש של האור ההוא, וזה הוא יום הרביעי, אחד מאותן עצי הלבנון: סדר החמישי שנמשך המושכה אחת של השרצת המים [קמ"ב] ועשה תשמיש להוציא אור ההוא של סדר יום הרביעי, ועשה באפריון הזה תשמיש והוציא מין למינו אותן, הנראים כדמיון הזה ממש, ויום הזה היה משמש תשמיש ההוא יותר מכל שאר הימים, והכל היה תולה עד יום הששי, שאז הוציא זה האפריון כל מה שהיה נגנו בו, שנאמר "תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ וְגו'" (שם פסוק כד), וזה הוא יום החמישי, אחד מאותן עצי הלבנון: סדר הששי זה הוא היום שהתקין לכל האפריון הזה [קמ"ג] אין לו תקון ואין לו תוקף מלבד מן היום

זוהר זוהר

בגימטריא חמשים כיון שהוא מקבל שפע מן החמשים שערי בינה שנשפע בו באמצעות הספירות שבין בינה והיסוד, וזה היסוד הוא המעורר את השבת להשפיע בה שפע הבינה, ובעבור זה גם השבת נקראת כ"ל, ובתוספת אות ה' של שורשה נקראת כלה, והרוצה להבין זה יעיין בהרמב"ן על התורה על הפסוק וה' ברך את אברהם בכל.

קמה. פירוש כי הבינה הגם שהיא מלאה רחמים מ"מ גבורות מתעורר **המנוח הנשתי** שפע החסדים, וצרכות הגבורות לשמירת השפע, כמו למשל במלכות ארעא שכאשר אוצר המלך נוסע הולך עמו חיל הצבא בחרות שלפוח לשמירה, וענין זה עמוק מאוד.

קמא. פירוש שעל ידי ספירת נצח נעשה השמש ישלח קרני אורו להאיר לארץ שנקראת אפריון, אבל לא עשה עוד זה האור פעולה להוציא דבר מן הארץ עד יום החמישי שנצטרף עמו ספירת ההוד. קמב. פירוש שעל ידי הצטרפות ספירת ההוד עם ספירת נצח שנקראין תרין סמכי קשוט נעשה הפעולה של תוצאות הארץ. [קמג] פירוש שספירת היסוד הוא תיקון של כל הספירות, כי הוא המעביר השפע של כל הספירות למדת המלכות שנקראת שבת מלכתא. קמד. ענין זה היסוד שמתחלה אמר שהשבת נקרא כ"ל, וידוע שהשבת היא מדת המלכות שנקראת כלה, אח"כ אמר שיש כ"ל המעורר להכלה, וענינו הוא שספירת היסוד נקרא כ"ל שהיא